

תת"ע 2457/11/20 - מדינת ישראל נגד ראובן כחלון - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 2457-11-20 מדינת ישראל נ' ראובן כחלון
תיק חיצוני: 11151780258

בפני	כבוד השופט אהרן האוזרמן
המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד פזית הרטמן
נגד	
הנאשם	ראובן כחלון - בעצמו

הכרעת דין הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה ביום 17.03.20 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב בתנועה, בניגוד לתקנה 28(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 02.02.21 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה, השוטר אוהד אליאסי עורך הדו"ח, והוגשו דו"ח הודעת תשלום קנס שערך העד (סומן ת/1) והעתק סרטון ממצלמת הגוף של השוטר (צרוב על דיסק) המתעד את המפגש עם הנאשם אחר עצירתו על ידי השוטר (סומן ת.2).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 17.03.21 בסמוך לשעה 09:05 נהג הנאשם פרטית פיג'ו, בכביש מס' 4 מצפון לדרום, והתקרב סמוך לקילומטר 123.6. אותה עת רכב השוטר, עד התביעה, באופנוע משטרתי מאחורי רכב הנאשם ובנתיב מימינו.

על פי הרשום בנסיבות המיוחדות של המקרה [סעיף ח. להודעת תשלום הקנס (ת/1)] נטען כנגד הנאשם כי בעודו נוהג ברכב כאמור, נצפה ע"י השוטר כשהוא:-

"אוחז ביד ימין טלפון נייד מעל גובה מוט ההילוכים ואצבעו נוגעת לסרוגין במסך הטלפון, ראשו מופנה למטה וימינה..."

עמוד 1

בכך נטען כי הנאשם עבר את העבירה כמיוחס לו בכתב האישום.

ומנגד, על פי גרסת הנאשם:

הנאשם מכחיש כי אחז במכשיר טלפון נייד, לטענתו בעת שפנה אליו השוטר היה באמצע שיחת טלפון כאשר הטלפון מונח במתקן ("עריסה") והשיחה מועברת ב"דיבורית אלחוטית". להגנתו הפנה הנאשם לצילומים ממצלמת הגוף של השוטר (2/ת) בהם נראה בברור לטענתו כי ברכבו מותקן מתקן "עריסה" ייעודי לתפיסת הטלפון. לטענתו מכשיר הטלפון מחובר אוטומטית עם הכניסה לרכב, חיבור אלחוטי קבוע באמצעות בלוטות' למערכת השמע (רמקולים) של הרכב.

לגרסת הנאשם בעת שנהג במקום ובזמן כאמור, בהיותו בשיחה כאמור, הגיע אליו השוטר רכוב על אופנוע והורה לו לעמוד בצד עם רכבו.

בסעיף ט' לדו"ח, המיועד לרישום "דברי הנהג" רשם השוטר מצדו את תגובת הנאשם במקום כדלקמן:-

" יש לי דיבורית, נגעתי בזה (מסמן את מוט ההילוכים) אולי לא ראית טוב, אולי התבלבלת..."

העיד בפני עד התביעה השוטר עורך הדו"ח שנחקר ע"י הנאשם בחקירה נגדית, בה עומת עם טענות הנאשם כאמור. העיד בפני הנאשם ופרס בהרחבה את גרסתו.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את עדויותיהם ואת הראיות שהגישו, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. בנסיבות המיוחדות של המקרה רשם השוטר כי נהג באופנוע בנתיב הימני, והבחין בנאשם שנסע משמאלו בנתיב השני מימין, מבצע את העבירה, כשהוא יושב במושב הנהג, היינו במושב השמאלי קדמי של הרכב. השוטר לא ציין מאיזה מרחק הבחין לראשונה בנאשם ובביצוע העבירה לכאורה בתוך הרכב וכן לא ציין אם כשהתקרב לרכב הנאשם משמאל מצד מושב הנהג הבחין עדין בהמשך ביצוע העבירה.
2. השוטר מציין בדו"ח שרשם כי הבחין בנאשם בעודו נוהג ברכב כאמור, כשהוא:- **" אוחז ביד ימין טלפון נייד..."**. השוטר לא מוסיף כל תיאור של מכשיר הטלפון הנייד, צבע המכשיר, סוג, תוצר או דגם, האם המכשיר הפיץ אור המעיד על הפעלה, מה גודלו של המכשיר וכד'.
3. השוטר מציין כי הבחין בנאשם ובעבירה, דרך חלון הנוסע הקדמי ימני. התרשמתי מעדותו בביהמ"ש כי ייתכן והשוטר הבחין למעשה בנאשם מחזיק במוט ההילוכים, כאשר מכשיר הטלפון מונח בעריסה הסמוכה לידית ההילוכים, ויתכן כי אצבעו נוגעת במסך, כאשר ראשו מופנה למסך, אולם המכשיר בעריסה. מכאן שיתכן וטעה בהתרשמותו לחשוב כי הנאשם אוחז במכשיר בידו.

4. צפייה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר (2/ת) תומכת בגרסתו של הנאשם כי מותקנת ברכבו "עריסה" בה נראה הטלפון הנייד. בנוסף הנאשם נראה בסרטון מצביע על העריסה ואומר כי המכשיר בעריסה, לעומת זאת השוטר בעדותו בבית המשפט פרש את הדברים כהבנתו כי הנאשם מצביע על מוט ההילוכים ואומר "נגעתי בזה..". כך גם רשם בדברי הנהג בדו"ח עצמו.

5. מאחר ונראה כי החלטת השוטר כי הנאשם אוחז במכשיר טלפון נלקחה מכורח הנסיבות בהחלטה של שביר שנייה, נוצר ספק בעיני אשר לגרסת המאשימה כי הנאשם אכן אחז והשתמש במכשיר טלפון נייד בעת נהיגה.

סיכומי של דבר, בהעדר עובדות מהותיות בגרסת המאשימה כמפורט, מקנן בי החשש שמא יתכן ושגה השוטר עורך הדו"ח, בהתרשמותו הכללית מנסיבות המקרה.

מנגד, עמדה בפני עדות הנאשם, אשר דבק כל העת בגרסתו.

הנאשם חזר בעקביות על טענתו בישיבת ההקראה, והן במהלך שמיעת הראיות בפני בעת שנחקר עד התביעה ובהמשך אף בחקירה ראשית ונגדית שלו עצמו, כי מכשיר הטלפון היה בעריסה.

בבואי לשקול את גרסת עד התביעה מחד, ומאידך את גרסת הנאשם זו מול זו, מצאתי כי בגרסת עד התביעה סדקים, ומולה הנאשם עמד על גרסתו, ודבק בה, עדותו בבית המשפט לא נסתרה בחקירה נגדית, והנאשם עשה עלי לאורך כל הדרך רושם אמין מאד. לפיכך אני נוטה לקבל את גרסת ההגנה.

הנאשם כפר כפירה כנה בעבירה שיוחסה לו. כפירתו של הנאשם נמצאה מוצדקת במובן זה שמצאתי כי יש בה כדי להעלות ספק (אשר עולה על הספק הסביר) ולזכותו מאישום זה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

המזכירות תעביר החלטה זו בהקדם לצדדים, ותוודא טלפונית קבלתה אצל הנאשם.

הנאשם פטור מהתייצבות בביהמ"ש לדיון שנקבע לשם מתן הכרעת דין ביום 22.02.21.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"א, 03 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.